

Podzim

EMANUEL FRYNTA

Jak je ten podzim smutný,
teskný a přeukrutný —
rve vítr listí z akátů,
zvedáme límce kabátů
a lije jako z putny.

Jak je ta zima krutá,
je tma, jen táhne čtvrtá,
vážem si šály na uzly,
rybník je celý zamrzlý
a mračna šedožlutá.

Jak je ta vesna děsná —
jezevce budí ze sna,
otvírá hrdla skřivanů,
oráče honí z divanů
a ztuhlé včelky z česna.

Jak je to léto strašné —
vysychá voda v kašně,
musí se sklízet obilí,
vlaštovky žerou motýly
a silnice jsou prašné.

A v tom je také řešení
a smysl této básně —
že i když se to necení,
je na podzim a v jeseni
prachsakramentsky krásně.

